

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 551/83

af 8. marts 1983

om indførelse af en endelig antidumpingtold på kraftliner med oprindelse i Amerikas Forenede Stater og om godtagelse af tilsagn afgivet i forbindelse med den fornyede undersøgelse af antidumpingproducenten vedrørende kraftliner med oprindelse i Canada, Finland, Portugal, Sovjetunionen, Sverige og Østrig

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3017/79 af 20. december 1979 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det europæiske økonomiske Fællesskab⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 1580/82⁽²⁾, særlig artikel 12,

under henvisning til forslag fremsat af Kommissionen efter konsultation i det rådgivende udvalg, der er nedsat i henhold til nævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 2133/78⁽³⁾ blev der inført en endelig anti-dumpingtold på importen af kraftliner med oprindelse i Amerikas Forenede Stater;

nævnte forordning blev ændret ved forordning (EØF) nr. 572/79⁽⁴⁾ og (EØF) nr. 1283/81⁽⁵⁾ for at tage hensyn til visse ændringer af de NIMEXE-numre, der er omfattet af tolden;

tolden var lig med forskellen mellem den i artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2133/78 angivne normale værdi (den »normale markedspris«) i Amerikas Forenede Stater og prisen frit Fællesskabets grænse eksklusive told, pr. ton netto til den første køber inden for Fællesskabets toldområde;

Kommissionen godtog de tilsagn der blev afgivet i forbindelse med antidumpingproducenterne vedrørende importen af kraftliner med oprindelse i Canada, Finland, Portugal, Sovjetunion, Sverige og Østrig⁽⁶⁾;

Kommissionen modtog den 30. juli 1982 en anmodning fra »Groupement européen des fabricants de papiers pour ondulé« på vegne af alle Fællesskabets producenter af kraftliner og testliner om gennemførelse af en fornyet undersøgelse af den told, der var indført på kraftliner fra USA, og de tilsagn, der var afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af kraftliner med oprindelse i Canada, Finland, Portugal, Sovjetunion, Sverige og Østrig; Kommissionen modtog endvidere oplysninger med beviser for, at der igen fandt dumping sted i forbindelse med denne import, og at der på ny forvoldtes væsentlig skade for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet;

da de pågældende oplysninger indeholdt tilstrækkelige beviser til at berettiggiggjorde Kommissionen en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽⁷⁾ om fornyet undersøgelse af den endelige antidumpingtold på kraftliner med oprindelse i Amerikas Forenede Stater og af godtagelsen af tilsagn afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af kraftliner med oprindelse i Canada, Finland, Portugal, Sovjetunion, Sverige og Østrig; endvidere iværksatte Kommissionen en undersøgelse af sagen på fællesskabsplan;

Kommissionen underrettede officielt de berørte eksportører og importører, samt repræsentanterne for eksportlandene og klagerne;

Kommissionen gav de direkte berørte parter lejlighed til at give deres mening til kende skriftligt og til at blive hørt;

størstedelen af eksportørerne, visse importører og adskillige forbrugere, der var berørt af sagen, benyttede sig af denne lejlighed til skriftligt og mundtligt at fremsætte deres bemærkninger; »Exportles«, eksportagenturet i Sovjetunionen, såvel som flere mæglere og forhandlere, undlod at besvare Kommissionens opfordring til at fremsætte deres synspunkter; den betydeligste canadiske eksportør undlod ligeledes at besvare Kommissionens opfordring til samarbejde i forbindelse med kontrolbesøg på stedet;

⁽¹⁾ EFT nr. L 339 af 31. 12. 1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 178 af 22. 6. 1982, s. 9.

⁽³⁾ EFT nr. L 247 af 9. 9. 1978, s. 22.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 77 af 29. 3. 1979, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 129 af 15. 5. 1981, s. 4.

⁽⁶⁾ EFT nr. C 61 af 10. 3. 1978, s. 2,
EFT nr. C 69 af 18. 3. 1978, s. 2 og
EFT nr. C 174 af 21. 7. 1978, s. 2.

⁽⁷⁾ EFT nr. C 217 af 21. 8. 1982, s. 2.

Kommissionen indhentede og efterprøvede de oplysninger, den fandt nødvendige for gennemførelsen af den fornyede undersøgelse, og aflagde kontrolbesøg hos følgende virksomheder:

EF-producenten:

Cellulose du Pin, Facture, Frankrig

Eksportører:

i Amerikas Forenede Stater:

Great Southern Paper, Dothan, Alabama,
International Paper Co, New York,
St Joe Paper Co, Port St Joe, Florida,
St Regis Paper Co, New York,
Stone Container Corporation, Chicago, Illinois,
Union Camp Corporation, Wayne, New Jersey,
Westvaco Corporation, New York,
Weyerhaeuser Company, Tacoma, Washington,

i Canada:

MacMillan Bloedel Ltd, Vancouver (BC), på vegne af selskabets amerikanske datterselskab i Pinehill, Alabama,

i Finland:

Kemi Oy, Kemi,

i Portugal:

Portucel, Lissabon,

i Sverige:

ASSI, Stockholm,
Svenska Cellulosa Aktiebolaget SCA, Piteå;

oplysninger vedrørende Obbola Linerboard AB, Obbola, Sverige, blev forelagt af selskabets ejere, Svenska Cellulosa Aktiebolaget SCA, Sverige, og St Regis Paper Company, Amerikas Forenede Stater; den østrigske eksportør, Nettingsdorfer Papierfabrik, Nettingsdorf, fremlagde oplysninger på Kommissionens kontorer i Bruxelles; oplysninger vedrørende eksporten fra Sovjetunionen blev forelagt af de vigtigste importører i Det europæiske Fællesskab;

Kommissionen valgte sidste kvartal af 1981 og de første tre kvartaler af 1982 som undersøgelsesperiode;

for så vidt angår eksportørerne fra Canada, Finland, Portugal, Sverige, Østrig og USA blev den normale værdi fastsat på grundlag af den faktisk betalte pris i normal handel for en tilsvarende vare bestemt til forbrug på hjemmemarkedet i de respektive lande; i de tilfælde, hvor disse priser varierede, blev den normale værdi fastsat på grundlag af vejede gennemsnitspriser og/eller de hyppigst gældende priser; for Sovjetunionen, der ikke er et land med markedsøkonomi, blev den normale værdi fastsat på grundlag af salgsprisen for den tilsvarende vare i USA med justeringer under hensyn til visse forskelle i rullernes

bredde; hverken den sovjetiske eksportør eller Fællesskabets importører anfægtede denne fremgangsmåde for fastsættelsen af den normale værdi;

ved fastsættelsen af rentabiliteten ved salg på hjemmemarkedet blev det konstateret, at størstedelen af de amerikanske producenter ikke var i stand til at påvise, at deres priser ved de seneste salg var tilstrækkeligt høje til at give dækning for samtlige omkostninger; dette salg blev derfor anset for ikke at have fundet sted i normal handel og blev følgelig ikke taget i betragtning ved beregningen af den normale værdi;

eksportpriserne blev fastsat på grundlag af de priser, der faktisk blev betalt eller skulle betales for varer, som blev eksporteret til Fællesskabet i undersøgelsesperioden;

ved sammenligningen mellem den normale værdi og eksportpriserne tog Kommissionen i påkommende tilfælde hensyn til forskelle, som berørte sammenligneligheden, såsom forskelle i transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt i ekstra omkostninger; ved alle sammenligninger anvendtes priser ab fabrik;

det fremgik af ovennævnte undersøgelse af de faktiske forhold, at dumpingimporten generelt begyndte i andet kvartal af 1982 og fortsatte hele året, idet dumpingmargenen var lig med forskellen mellem den fastsatte normale værdi og prisen ved eksport til Fællesskabet;

dumpingmargenen var forskellig fra eksportør til eksportør; den vejede gennemsnitlige margin konstateret fra det tidspunkt, hvor dumpingimporten begyndte, var følgende for hver enkelt af de eksportører, som medvirkede i undersøgelsen:

	%
Great Southern Paper	8,2
International Paper Co	5,9
St Joe Paper Co	10,0
St Regis Paper Co	9,7
Union Camp Corporation	4,3
Westvaco Corporation	11,3
Weyerhaeuser Company	11,5
Macmillan Bloedel Ltd	6,5
Kemi Oy	25,9
Portucel	12,0
ASSI	9,5
Obbola Linerboard	24,5
SCA	10,0
Nettingsdorfer Papierfabrik	2,5;

Stone Container Corporation havde ikke direkte eksportsalg til Det europæiske Fællesskab, men solgte sine varer til en forhandler på hjemmemarkedet med henblik på senere eksport; dette salg blev anvendt som sammenligningsgrundlag ved beregningen af

dumpingmargenen, der er på 15,5 %; de selskaber, der også eksporterede, men i mindre omfang end de selskaber, hos hvilke der var aflagt kontrolbesøg, blev underrettet om resultaterne af Kommissionens undersøgelse og om, at den agtede at gribe ind, og anfægtede ikke disse resultater;

for de eksportører, der hverken besvarede Kommissionens spørgeskema eller på anden måde gav sig til kende under den fornyede undersøgelse, blev dumpingmargenen fastsat på grundlag af de foreliggende oplysninger; Kommissionen fandt, at resultaterne af undersøgelsen gav et korrekt grundlag for fastsættelsen af dumpingmargenen, og at det ville være ensbetydende med at støtte manglende samarbejdsvilje, hvis det blev antaget, at dumpingmargenen for disse eksportører var lavere end den højeste dumpingmargen på 25,9 %, der blev fastsat for en eksportør, som medvirkede i undersøgelsen; det betragtes derfor som rimeligt, at sidstnævnte dumpingmargen anvendes for denne gruppe eksportører;

hvad angår de skadelige virkninger af dumpingimporten, hævdedes det i anmodningen om fornyet undersøgelse fra Groupement européen des fabricants de papiers pour ondulé, at Fællesskabets producenter af såvel kraftliner som testliner blev påført skade; Kommissionen har begrænset den fornyede undersøgelse af skadens omfang til Fællesskabets produktion af tilsvarende varer som dem, der solgtes til dumpingpriser, dvs. kraftliner;

det fremgik af de oplysninger, som Kommissionen havde til rådighed, at indførslen i Fællesskabet fra de pågældende lande siden 1979 ret konstant har tegnet sig for en andel af markedet på ca. 80 %;

i hele 1982 har der været tale om faldende priser ved salg til Fællesskabet af varer fra de pågældende lande, med et deraf følgende pres på markedet; prisfaldet har været særlig mærkbart på to markeder i Fællesskabet, nemlig det tyske og det italienske; Tyskland og Italien aftager ca. 90 % af fællesskabsproducentens salg uden for det franske marked; fællesskabsproducenten har måttet tilpasse sine priser til dumpingpriserne for at opretholde salget på disse markeder; der foreligger klare beviser for, at priserne fortsat er faldende;

dette har bevirket, at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet ikke har været i stand til at opnå dækning for produktionsomkostningerne i forbindelse med salg til Tyskland og Italien; i Frankrig er der konstateret et prisfald, som har mindsket fællesskabsproducentens fortjeneste til et niveau nær rentabilitetstærskelen, og som vil medføre tab for producenten, hvis det fortsætter;

Kommissionen har også fastslået, hvorvidt skaden skyldes andre faktorer, såsom mængden af og priserne på varer, der ikke er importeret til dumpingpriser, samt stagnation i efterspørgselen; importen fra lande, der ikke er omfattet af denne undersøgelse, er faldet betydeligt; forbruget har ikke undergået væsentlige ændringer i Fællesskabet fra 1981 til 1982; på grundlag af de priser, til hvilke dumpingimporten blev udbudt til salg i Fællesskabet, har Kommissionen fastslået, at kun dumpingimporten af kraftliner med oprindelse i Canada, Finland, Portugal, Sovjetunionen, Sverige, Østrig og USA må anses for på ny at have forvoldt væsentlig skade for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet; det må forventes, at der forvoldes yderligere skade, såfremt der ikke gribes ind;

fællesskabsforbrugere i Nederlandene, Italien, Det forenede Kongerige og Tyskland hævdede, at det ikke ville være i Fællesskabets interesse at indføre højere minimumspriser for kraftliner, da det ville have forstyrrende virkninger for forarbejdningsindustrien i disse lande; Fédération nationale des transformateurs de papiers og Union syndicale française de carton ondulé, Frankrig, anmodede imidlertid udtrykkeligt om, at Kommissionen blev gjort opmærksom på, at de ikke ønskede at udtale sig om dette spørgsmål; hvis fællesskabsproducenterne forsvandt fra markedet, ville Fællesskabet blive afhængigt af udenlandske leverandører af denne vare; det må anses for at være i brugernes interesse at have adgang til begge forsyningsmuligheder; i betragtning af dette forhold og de særligt alvorlige vanskeligheder, som den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet står over for, har Kommissionen konkluderet, at det er i Fællesskabets interesse, at der gribes ind;

de berørte eksportører blev underrettet om de vigtigste resultater af den fornyede undersøgelse og fremkom med bemærkninger hertil; der blev derefter afgivet reviderede tilsagn vedrørende den pågældende eksport til Fællesskabet af kraftliner fra Canada, Finland, Portugal, Sovjetunionen, Sverige og Østrig; de nævnte tilsagn indebærer, at eksportpriserne hæves til det niveau, som Kommissionen efter undersøgelse af fællesskabsproducentens vejede gennemsnitspriser og -omkostninger, fortjenstmargen indbefattet, betragter som nødvendigt for at afbøde de skadelige virkninger; disse forhøjelser er ikke i noget tilfælde større end dumpingmargenen;

Kommissionen har derfor fastslået, at det ikke i øjeblikket er nødvendigt at træffe beskyttelsesforanstaltninger vedrørende importen af kraftliner med oprindelse i Canada, Finland, Portugal, Sovjetunionen, Sverige og Østrig; under disse omstændigheder kan de

afgivne tilsagn godtages, og den fornyede undersøgelse kan derfor afsluttes, uden at der indføres antidumpingtold på kraftliner med oprindelse i Canada, Finland, Portugal, Sovjetunionen, Sverige og Østrig;

hvad angår eksporten af kraftliner fra USA, har Kommissionen ikke modtaget nye oplysninger, der ændrer dens opfattelse af, at det fortsat er nødvendigt at pålægge told for at afbøde de skadelige virkninger og forhindre gentagelse; den endelige antidumpingtold, der indførtes ved forordning (EØF) nr. 2133/78 bør erstattes af en ny told, baseret på minimumspriser på grundlag af den normale værdi i USA; det er derfor nødvendigt at erstatte nævnte forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der indføres en endelig antidumpingtold på ubleget kraftliner henhørende under position ex 48.01 C II i den fælles toldtarif, svarende til NIMEXE-nummer 48.01-30, 32 og ex 34, med oprindelse i Amerikas Forenede Stater.

Gældende bestemmelser for toldafgifter finder anvendelse på denne told.

Artikel 2

1. Tolden skal være lig med forskellen mellem den i stk. 2 angivne normale værdi i Amerikas Forenede Stater og prisen frit Fællesskabets grænse, eksklusive told, pr. ton netto til den første køber inden for Fællesskabets toldområde.

2. Ved anvendelsen af denne forordning er den normale værdi på markedet i Amerikas Forenede Stater, cif Fællesskabets grænse, eksklusive told, fastsat til følgende:

	(US dollars pr. ton)
Nominal vægt 175 g eller derover, men mindre end 337 g, pr. kvadratmeter	333
Nominal vægt 150 g eller derover, men mindre end 175 g, pr. kvadratmeter	353
Nominal vægt mindre end 150 g pr. kvadratmeter	368

Disse priser

— nedsættes med 1 %, såfremt betalingen sker omgående ved modtagelsen af varerne hos den første køber inden for Fællesskabets toldområde,

- er netto ved betaling inden for 30 dage fra modtagelsen af varerne hos den første køber inden for Fællesskabets toldområde,
- forhøjes med 1 % for hver efterfølgende kreditperiode på 30 dage.

Såfremt priserne faktureres pr. fladeenhed, beregnes den normale værdi pr. 100 kvadratmeter efter følgende fremgangsmåde:

normal værdi i US dollars pr. ton
multipliseret med nominal vægt i gram pr. kvadratmeter

10 000

Den faktiske vægt i gram kan afvige fra den nominelle vægt i gram med $\pm 5\%$.

3. Denne told finder ikke anvendelse, såfremt importøren på tilfredsstillende måde over for de kompetente nationale myndigheder godtgør, at den i stk. 1 anførte prisforskel skyldes, at varerne er beskadiget.

Artikel 3

De tilsagn, der er afgivet af Nettingsdorfer Papierfabrik, Østrig, Eurocan Pulp and Paper Co, Consolidated Bathurst Paper Sales Ltd og Domtar Inc, Canada, Kemi Oy, Finland, Portucel, Portugal, ASSI, Obbola Linerboard AB og Svenska Cellulosa Aktiebolaget SCA, Sverige, John Bett Associates Ltd, og Churchills and Caspars Ltd, Det forenede Kongerige, Ruffin Pierard Forest Products Agencies, Belgien, Conrad Jacobson GmbH og Jacob Jürgensen, Tyskland, Eduard Van Leer, Nederlandene og Induspap, Frankrig, i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende kraftliner med oprindelse i Canada, Finland, Portugal, Sovjetunionen, Sverige og Østrig, godtages.

Artikel 4

Antidumpingproceduren vedrørende importen af kraftliner med oprindelse i Canada, Finland, Portugal, Sovjetunionen, Sverige og Østrig sluttet.

Artikel 5

Forordning (EØF) nr. 2133/88 ophæves.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. marts 1983.

På Rådets vegne

J. ERTL

Formand
